

Alte Drucke

**Breuiarium ad vsu[m] Cistercie[n]si. ordinis post alia ||
plurima non minus inordinate q[uae] imperfecte || [et]
incorrecte hactenus impressa. ...**

Philippe, Jean

Parisij, 1511

VD16 ZV 30708

Sequitur opusculum de canonicis horis a claustralibus et regularibus
q[ui]buscunq[ue] decantandis.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148027

¶ Sequitur opusculum de
canonicis horis a claustra-
libus et regularibus qbus-
cunq decantandis.

Septies i die lau-
dem dixi tibi. psal-
mo. cxviii. Quan-
uis deus propter
seipm et ei⁹ potētiā/reuerē-
tiā/bonitatē ac īfinita ei⁹ in
nos bñficia: a nobis sit ide-
sinēter laudād⁹ z bñdicēd⁹:
pgruis tñ horis ab ecclesia
ordinatis z statutis specia-
liter a nobis est laudādu⁹.
Apte ppterea nūc assumit
palleгатū verbū. Septies
i die laudē dixi tibi. In quo
quidē notat horaz sufficien-
tia. Causa insup motiua seu
inductiua. Et itētio debita
z recta. ¶ Prio em notatur
horaz sufficiētia cū premit-
titur septies. Unde leuitici
xvi. Tolle aarō de sangui-
ne vituli et asperget digito
septies cōtra ppiciatorium
ad orientē. Aaron est quili-
bet religiosus diuino cultui
mācipat⁹ qui nō habet for-
tem tpalitū cū alijs tribub⁹
ppli. sed portio z fors ei⁹ est
ipse deus. hñc digito. idest
īstinctu spūs scti sanguines
vituli idest sanguinem iesu

xpi / asperget septies. p septē
videlicet horaz canonicaz
deuotā p̄solutionem contra
ppiciatoriū. idest in conspe-
ctu pp̄tiationis diuine vt
scilz nobis ppiciet de⁹. Se-
ptē em hore canonicę: septē
tūbe sunt / qbus septē ange-
li caneāt. Sunt deniqz se-
ptē cādelabra ante dñm lu-
cētia: in quorū medio filius
hois visus est. Apoca. i. c̄p.

¶ Scdo notat causa moti-
ua seu inductiua: cum dicitur In
die. Ad septē em horarū ca-
nonicaz deuotā p̄solutionē
mouere nos debet q xps in
sua passione tota die natura
li sine intermissione pro no-
bis laborauit scdm illd psal-
miste. Tota die cōtristatus
igrediebar. Et alibi. Et fui
flagellat⁹ tota die. Nos igitur
ei vice vtcūqz repēden-
do: tota die idest septem ho-
ris qbus dies diuidit matu-
tinavidelicet/ prima/tertia/
sexta/nona/vespera z cōple-
torio. ipsius passiōis memo-
riā deuote recolere debem⁹
vt in nouissimo die ei dice-
re valeamus. Clamaui ad
te dñe tota die expādi ad te
man⁹ meas. ¶ Tertio nota-
tur itētio debita z recta: cū

††

subfertur. Laudē dñi tibi.

Nec em̄ ad laudē hoīm vana ve glām / sed ad dei laudem ⁊ honorē cui soli honor debet ⁊ glā / hore cātande. sunt canonice: vt cū psalmista dicere valeam⁹. Per singulos dies benedicā tibi et laudabo nomē tuū in sc̄m ⁊ in sc̄m sc̄m. Ideo cū pulsus ad horā audierim⁹. cunctis q̄ i manib⁹ tenem⁹ ⁊ festi dimissis: leta ac deuota mēte cū trib⁹ euāgelic⁹ mag⁹ pgamus dicētes: Hoc signū magni reg⁹ est eam⁹ ⁊ inq̄ram⁹ eū: ⁊ offeram⁹ ei mūera nra

Multis autē que circa hāc horarū materiā dici possent causa breuitat⁹ omīssis: satis p nunc nobis erit tria dūtarat inuestigare. videlicet obligationē / locū ⁊ modū. **C**irca primū obligamur septem horis diei deū bñdicere ⁊ laudare triplici iure / naturali scz / diuino ⁊ humano. Naturali qdē / qz filij ei⁹ oēs nos sumus. ⁊ nichilomin⁹ p pccatū mortificati ⁊ in captiuitate ac fuitute dyaboli mācipati: tādē p mortē filij sui redēpti ⁊ reuiuificati fuim⁹. Ad ne igit p rāt⁹ bñficijs. crea-

tionis videlz / recreationis ⁊ redēptiois ei p virib⁹ qñ ⁊ quō voluerit / et p se vel suos mīstros instituerit: naturalit⁹ fuisse obligamur. Nā si filius carnalis in cūctis sibi possibilib⁹ fuisse ⁊ obedire patri carnali / iure naturali tenet: q̄tomagis nos pfi spūali ⁊ tali pfi. Septies inquit spūs sc̄tus in psona militātis eccl̄ie i die laudē dñi tibi. tāqz si alloquēs ipaz eccl̄iam diceret: merito septies i die laudem michi dicere debes. pro bñficio tue ⁊ mūdi creatiois septē distinct⁹ dieb⁹ plasmati. Et p bñficio tue recreationis p passionē xp̄i septē diei horis idicibili caritate p te passi. Propter em̄ taz immēsa bñficia septē distinctis tpib⁹ pro nobis ppleta: septiformē naturaliter obligamur deo repēdere grām. **D**iuino etiā iure ad horas canonicas p soluēdas eis dē p̄sus rationib⁹ obligamur. Si em̄ deo qz pat n̄r est ad sibi septies in die laudes reddēdas veluti pbauim⁹ pstringimur: nōne qz de⁹ n̄r est magis ac magis etiā obligamur? Sz nōne vota deo reddere: de-

iure diuiso esse dignoscitur.
Reddā inq̃t. ppheta tibi vo-
ta mea que distixerūt labia
mea. Et nūc qđ p̃cipit ipsa
regula n̄ra quam deo solēni
voto deuouim⁹. Ad horam
inq̃t diuini officij mor vt au-
ditū fuerit signū: relictis oī-
bus q̃libz fuerit i manib⁹ cū
festinatione currať. **U**bi
mano etiā iure ad easdē ho-
ras coartamur i ca. p̃b̃r. de
celebratiōe missar. z i cap.
Dolētes. eodē. ti. z i. c. Gra-
ui. i cle. eodē ti. z i. c. Licz. d
voto et voti redemptione.

Also nunc quō ad se-
ptem canonicas ho-
ras p̃soluēdas triplici iure
obligamur: cōsequēs est vt
de n̄re sectionis sc̃do mēbro
idest de loco vbi sint hore p̃-
soluēde etiā disseram⁹. Lo-
cus alic̃ horar. dicēdarū est
ecclesia. vt cauet i cap. Si q̃s
xrii. distinctiōe. Et i ip̃a re-
gula n̄ra. Ad horā inquit di-
uini officij mor vt auditum
fuerit signū. zc̃ v̄s. Nō igit̃
reuera excusant̃ qui sine ra-
tionabili et vigētissima cau-
sa extra ecclesiam z fratru cō-
gregationē officiū legūt: qz
sic agēdo p̃tra regulā agūt
sc̃d̃z quā solēni voto viuere

pmiserūt Et hoc qđē dicit̃
doctores. q̃videlz horas ca-
nonicas i ecclesia p̃solui: quā-
tū ad ecclesias cathedrales.
collegiatas et regulares/ca-
dit sub p̃cepto vt i p̃dicto. c.
Graui. vbi sic habet. In ca-
thedralib⁹ regularib⁹ z col-
legiat⁹ ecclesijs: hōis debet⁹
deuote p̃fallat. Quare i ec-
clesia: p̃ropt̃ p̃sentia sacra-
mētoz. Sct̃ar. reliq̃arū Lō-
uentū iustoz. p̃uētū z cō-
centū āgeloz. ac dī p̃ceptū
Alit̃ em̃ ppheta. In ecclesijs
b̃ndicite deo ps. lxxv. Et p̃-
gunt etiā querere doctores
Atrū religiosus totiēs mor-
talit̃ peccet: q̃tiēs ad chorū
sine rōnabili cā nō cōparet.
Et qz nō: se putare r̃ndēt. p̃-
pterea qz: matia nō videt̃ tm̃
pōderosa. Verūt̃ si in p̃sue-
tudinē aut it̃p̃tatiū cōtē-
ptū q̃s duceret. vel ip̃m offi-
ciū p̃pt̃ alicui⁹ absentia ia-
cturā pateret: tunc talis nō
excusaret̃ a mortali. p̃sertiz
cū nō min⁹ ad cōparendum
obligat̃ q̃s ceti q̃ si velut ip̃e
d̃ficerēt officiū p̃suis īfectū
remaneret Et hec sane deci-
sio rōnt̃ alludit. saltē q̃tum
ad religiosos vt pote voto so-
lēni ob̃seruatijs regule ascri-

†† ij

ctos i q̄ caueſyt nichil oīno
opi dīpponat. Aōtī aut̄ no
tabilis p̄uaricatio obligat
ad mortale. p̄opterea q̄ so
litaris extra congregatio
nē et chorū line rationabili
causa officiū legit: non in p
bata quidē obedientie mo
neta. sed in falsa pp̄te volū
tatis et inobedientie pecu
nia. fratrūq; suor̄ scandalo
z tactura/ debitū soluit. quo
fit vt si satisfecisse sibi vide
rit: nequaq; tamen satisfice
rit. imo d̄bito: adhuc z obli
gatus pseuerat. Nam in ec
clesia adorāndus est deus et
deprecāndus ratione prece
ptorū dei/ ecclesie/ z regule
Ratione etiā reliquiarū. cō
fortiorū et sacramentorum.
Ad hoc enim i figura data
est religiosi z regularibus
ānona p̄ dauid ordinata in
templo canētibus. ¶ Qd̄ si
quis etiā in choro psallens
per negligentia z aut somno
lentiā quicq; sui officiū ōmi
serit. scdm̄ innocentii in su
pradicto capitulo. dolētes:
non tenetur illud reassume
re. licet securius et cautius
sit/ si reassumat. dūmodo vo
cem suaz ab officio chori nō
subtrahat. Nā sicut quidaz

alter ait: in choro psallētes
morē in istrumētis musicis
canētū insequi debēt/ quo
rū si fortassis alter occasio
ne data cū ceteris. p̄ tpe lu
dere obmiserit: nō pp̄trea
cāticū reincipit. sed suis cū
sodalib; canticū pficit: sic z
dño psallātes facere debēt
¶ Verū tamen seruitio cōple
to: qd̄ obmiserūt suppleant.
vel loco hui; psalmū dicāt.
orationē ve dñicā aut aliud
huiusmodi scdm̄ mensuram
qua se deliquisse iudicaue
runt/ vel scd̄z arbitriū z ordi
nationē eorū cōfessoris. Si
tamen de aliqua hora cano
nica quis tantuz dimiserit:
q̄ ipsa hora/ hore formā ha
bere desierit: talis ad t̄pam
horā redicendā obligatur.
¶ P̄terea si quis aliquaz
horā/ psalmū vel lectionem
obliuioe dimiserit: z ad ho
ras/ psalmos/ aut lectiones
subsequētes processerit: di
cat (cū reminiscit) qd̄ obmi
sit. Nam ad ipsum quod itaz
dixit redicendum: nequaq;
obligatur. ¶ Si vero quis
piam ex negligentia easde;
canonicas horas dimiserit
talis vt inquit henricus de
gandauo in quolibetis mor

taliter peccat/ nisi ratiōe in
firmitatis vel alia legitima
causa dicere impediatur.

Primis duobus mem
bris hacten⁹ vt cunq;
discussis: restat vt de tertio/
hoc est de modo psoluāda-
rum horarū dicat. Vbi du-
plex modus attēditur. Pri-
mus vt recte/ distincte/ z in-
telligibiliter pñficiē. Se-
cūdu^s vt ad sensum/ sapore^m
z intelligentiā verborū attē-
datur. Quicquidē modi di-
cēdi notātur in p̄fato caplo
Dolētes. de celebratiōe mis-
sarum. vbi cauet q^d studiose
ac deuote psallātur hore ca-
nonice. per li studiose atten-
ditur prim⁹ modus idest re-
cta z distincta platio z pro-
nunciatio. Et per li deuote
secūdu^s modus idest men-
tis attētio et cordis in deū
euectio Et itidem notatur
in iā allegato cap. Graui. in
cle. eodem titulo. A cathe-
dralibus inqt/ regularibus
z collegiat⁹ ecclesijs: horis
debit⁹ deuote psallatur. Et
cum sine attentione deuote
psalli nullatenus possit: vi-
detur q^d attentio sub prece-
pto cadat. Sed māsuētius
dicamus cū petro de pallu

de. in. iij. dist. xv. q^d attētio
ad officiū diuinum sicut ad
quodlibet bonum opus po-
test requiri duplex. Primo
vt officiū ab intētiōe pce-
dat. z isto modo attentio re-
quiritur ad officiū/ nō soluz
propter meritū: sed etiā ad
euitandū peccatū/ qⁱ nullū
opus est meritoriu^s: nisi ex
intētiōe procedat. alioqn
non esset humanū/ cum ho-
mo sit homo per rationem
et volūtatem. Similiter ad
euitanduz transgressionem
precepti/ quo studiose et de-
uote psallere p̄cipit. Spor-
tet ideo q^d non ex sola ima-
ginatione procedat que cō-
munis est nobis z brutis: s^z
ex deliberatione que requi-
rit attentionē. Secūdo mo-
do vt totum officiū attētio
concomiteretur actualiter. et
hoc nō req̄ritur/ nec in offi-
cio diuino nec i alijs bonis
orationib⁹ vel operibus. qⁱ
talis attentio quodāmodo
est impossibilis humane fra-
gilitati. Requiritur tamen
q^d orans vel psallens scien-
ter non distrahat mentē ab
officio. qⁱ hoc nō posset esse
sine peccato mortali vel for-
tassis veniali scdm maiori-

tatem vel minoritatem distra-
ctionis vel contemptus. Nam
euagatio quae inaduertenter fit
et propter intentionem ac propter
precedentem occupationem ho-
nestam et licitam: non est peccatum. nisi
si fortassis veniale. secus si pro-
prietate. Et in hoc quod de simili-
tudine et exemplo a ieiuniis
ecclesie sumere possumus. in
quibus si quis per oblivionem
quicquid cibi extra refectio-
nis horam forte sumpserit: nequaquam
sibi imputatur si tamen quod pri-
mum ieiunii reminiscitur. quicquid
adhuc in ore tenet: violenter
ac repente vomat. Nam tunc
primum precepti pervaricator
et ieiunij infractor: redditur:
cum ieiunij memor: nequaquam
sistit: sed ad comestitionem pro-
cedit. Similiter euagatio:
neque quas per surreptionem et
inadvertentiam recipimus: non
imputantur: si quod primum easdem
quavis allicientes violenter
et potenter expellimus. Et
tunc primum prevaricatores
reddimur cum aduertenter
ipsas suscipimus et in eis perse-
ueramus. Euagatio autem que
est aduertentis et solum secundum
actum interioris et non propter
precedentem occupationem: licet
sit temeraria et gravis nisi

eam potenter abigamus: forte
tamen non est mortalis nisi
propter contemptum vel nimiam
consuetudinem. quia ecclesia non
iudicat de mere interioribus
actibus. Si autem mentis
euagatio precedat ex hoc quod
aliquis scienter se occupat in
actu exteriori qui secum non
patitur attentionem sic vide-
tur esse mortale et directe con-
tra preceptum positum in di-
cto capitulo. Volentes. ubi prece-
pitur quod officium studiose pa-
riter et deuote dicatur. Hoc
autem non observant qui scien-
ter in actu exteriori sese occu-
pantes: sibi ipsis attentionem
subtrahunt. Hec petrus de
pallude. Et itidem beatus tho-
mas. in. iiii. distinctio. xv. di-
cit quod qui mentem ex proposito
inter orandum ad alia distra-
hit sine culpa non est: et prece-
ptum si in alijs speciebus se occu-
pat que mentem distrahant: pro-
ut sunt exteriora opera. et
si mens ad contrarium euage-
tur: erit culpa mortalis. Si
autem sine hoc quod percipiamus
mens ad alia euagetur: vel
culpa caret vel parua erit nisi
si procedens cogitatio ex qua
contingit talis euagatio esse
dicatur in culpa. hec ille. Et

hoc tenendū limitando ta-
men dictū thome verū: quo
ad orationē que est de p̄ce-
pto sicut sunt hore canoni-
ce z huiusmodi. non quo ad
orationes votivas z volun-
tarias. Aduerte tamē scōz
eundē thomā. xxiij. q. lxxxiij.
arti. i. q. deuotio nichil aliū
esse videtur q̄ voluntas que
dam p̄p̄te se tradendi ad
ea que p̄tinent ad dei famu-
larū. Similiter attēde scōz
euz in. iij. di. xv. q. requirē
attentionē in oratiōe rema-
nere non per essentiā actus
nec tamē sufficit q̄ sit in ha-
bitu solū sed q̄ sit scōm vir-
tutē que est quid mediū in-
ter illa duo. Et tūc videtur
scōm virtutē manere. quan-
do q̄s accedit ad orationē
seu psalmodiā cū intentiōe
aliquid ipetrādi vel deo de-
bitum obsequiū reddendi.
etia; si in p̄secutione mens
ad alia rapiat. nisi tanta sit
euagatio q̄ oīno depereat
vis prime intētiōis. Spor-
tet ideo q̄ homo sepius re-
deat ad cor et q̄tum potest
frequentius vires resumat.
Circa hanc materiā di-
cit q̄dā deuot⁹ doctor q̄ tri-
plex in dicēdis horis p̄san-

da ē attētiō. p̄ria bona qua
scz disticte ordiatēz itelligi
bilitē p̄nūcianť. **S**cōda
melior qua ad sensum/ itelli-
gētiā z saporē verborū attē-
ditur. p̄fallite inquit p̄phe-
ta deo nostro p̄fallite: p̄falli-
te regi n̄ro p̄fallite. et tanq̄
aliquis p̄fallendi modū ve-
stigareť: p̄fallite inquit sapiē-
ter id est sapide z delectabi-
liter. vbi li p̄fallite q̄nquies
repetitur. quia intentio ad
quinqz ferēda est. Ad litte-
ram videlicet rite p̄nūcian-
dā. Sentētiā litteralē intel-
ligendā. p̄sticā suscipien-
dā. Finē p̄figendā. Wate-
riā petendā. Vel ideo quin-
quies: q̄ oēs quinqz vires.
interiores scz exteriores et
rōnales intendere debent.
Tertia optia/ q̄ ad deuz
quē oramus tāte affectiōis
amore afficimur z iūgimur:
vt ea que orādo postulam⁹
p̄ dulcedis magnitudie pe-
nit⁹ obliuiscamur. z hec ter-
tia mēť attētiō p̄p̄ie iubil⁹
nūcupat. Btūz inq̄t p̄phe-
ta p̄p̄s qui scit iubilationē.
Et idē fere alijs verbis di-
cit beat⁹ thomas. Inq̄t em̄
q̄ triplex ē attentio q̄ ofoni
vocali pōt adhiberi. Una q̄

attēdit ad verba ne l eis al
quis erret. Scda/ q̄ attēdit
ad sensum verborū . Tertia
qua attēdit ad finē ofonis
scilz ad deū ⁊ ad rē pro qua
orā. queqdē est maxie ne
cessaria. Et hāc etiā possūt
habere illiterati. Et q̄nq̄ in
tantū abūdat hec intētio q̄
mēs fert in deū: vt etiā oīm
alioz mēs obliuiscat. Et ipse
alibi. Attētio actualis si de
sit: priuā fructu dulcedinis
fructu etiā oblectatiōis seu
suauitatis spūs. Si autē nec
adest attentio actualis nec
virtualis p̄ anteriorē bonū
ppositum: caret fructu au
gmētī grē ⁊ incrementi grē
hec tho. Qd̄ em̄ q̄ volūta
rie et delectabiliter opetur
bonū: cadit sub p̄cepto le
gis diuine. Inquit ei p̄phe
ta. Seruite dño in leticia.
Et ap̄ls hīlarē dat̄ orē dili
git de⁹. Sup̄ q̄ p̄bo dicit au
gustin⁹. Quicqd̄ boni facis
cū hilaritate fac: ⁊ tūc bene
facis. Si autē cū tristitia fa
cis: tunc de te non tu facis.
Operari igit sine tristitia
actū p̄tut cadit sub p̄cepto
legis diuine. Nā qui cū tristi
cia opaf: nō volēs operatur
p̄pendim⁹ f̄res carissimi

p̄ ea q̄ dicta sūt. quō nisi de
bite debitū p̄soluam⁹ offici
um: grauiter et plerūq̄ etiā
letalit̄ delinqm⁹. Nec tamē
queso paruiducamus inter
orandū etiā venialiter pec
care. Nā sicut quidā ait. Nī
miū delicat⁹ immo certe in
fidelis seru⁹ dicere⁹ ⁊ esse:
qui dñm suū nullaten⁹ offē
dere formidaret. dū tñ non
talis foret offēsa. propter
quā merito morte plectē⁹
veniret. Et vbi q̄so i tota or
bis latitudine. tam equantē
mīs tāq̄ patiēs et longanī
mīs dñs reperire⁹: q̄ tā inu
tilē ⁊ odiosū seruū sustine
re vellet. Cōsideremus pre
terea si dum q̄tidie celebra
mus/psallim⁹/aut quasi libet
deo fundimus ofones: nris
abbatib⁹/priorib⁹ alijsq̄ ce
nobioz nostrorū seniorib⁹
a deo datū foret vniuersas
nostras cogitationes sicut
in libro luculenter ⁊ clarissī
me videre. ⁊ nos etiā taliter
ab ip̄is videri idubitāter sci
rem⁹. Nonne nris p̄ virib⁹.
ipsas nras cogitationes in
deū dirigerem⁹. et verborū
intellectui ⁊ sapori: repressis
huiusmōdi vanis ac fōdidis
cogitationib⁹. penit⁹ māci

paremur: Et cur obsecro illos (quibus mortales homines imo et peccatores) deo et angelis qui nostri cordis archana nuda contemplant et scrupulose considerant peccatores plurissimimus: Nam reuera illos concouincimus plurifacere et propius reuereri: quos offendere plus timeamus et ab illis reprehendi vilesque ac utiles reputari formidamus. magna quippe et valde lugenda nostra est miseria qui humanum fauorem diuino fauori proponimus. ¶ Et nunc audiamus quid de hoc nobis sentiat bernardus. Puto inquit fratres mei vobis satis multis scripture testimoniis persuasum: quomodo psallentibus dignatur admisceri sancti angelis soleant. Quid eo manifestum quod psalmista ait. Preuenerunt principes coniuncti psallentibus in medio iuencularum tympanistratarum. Unde et dicebat In aspectu angelorum psallam tibi. Doleo proinde aliquis vestrum graui in sacris vigiliis opprimi somno. nec celi ciues reuereri sed in presentia principum. id est angelorum tam mortuos apparere cum vestra ipsi alacritate promoti:

vestris iteresse solentis delectent. Vereor ne vestram desidia quandoque abominantes: cum indignatione recedant. et incipiat unusquisque vestrum cum gemitu dicere deo. Longe fecisti notos meos a me posuerunt me abominatione sibi. Et illud elongasti a me amicum et notos meos a miseria. Et qui iuxta me erant de longe steterunt. ideo vim faciebant qui querebant animam meam. Nam si se a nobis boni spiritus elongauerint: impetus malignorum quos sustinebit. Dico igitur eis qui eiusmodi sunt: maledictus qui opus dei facit negligenter. Dicit quoque non ego sed dominus. Utinam te calidum aut frigidum inuenissem: sed quia te tepidum inueni: incipias te euomere ex ore meo. Tibi in ore psalmus in corde sapit. illum tamen terere non negligat fidelis et prudens anima. quibusdam intelligit gentie sue dentibus. ne si forte integrum glutiat et non mansuetus: frustretur palatum sapore desiderabili et dulciorem super mel et fauam. Offeram cum apostolis in celesti conuiuio et in diuina mensa fauam mellis. mel in terra: deuotio illa est. Alioquin

litetra occidi si absq; spūs
pdimēto glutief. Si aut cū
aplo psallam⁹ spū idest vo-
ce psallam⁹ et mēte idest at-
tētiōne: pfecto cognoscem⁹
de illi⁹ veritate fmōis quez
dicit dñs. Verba q̄ locutus
sum vobis spūs et vita sunt.
Et i puerbijs. Sps me⁹ sup
mel dulcis. Sic delectabit
in crassitudine aīa nra. et ho
locustū nrz pigue fiet. Sic
placabim⁹ regē. Sic place-
bim⁹ celi ciuib⁹. Sic deniq;
totā nobis curiā beniuolaz
reddem⁹. et odorati odorez
suauitatis i celestib⁹: de aīa
nra quasi admirando dicēt
Que est ista q̄ ascēdit p de-
sertuz sicut virgula sumi ex
aromatib⁹ myrre et thuris.
et vniuersi pulueris pigmen-
tarij. Parū igit parum pfe-
cto pdest sola voce cantare
sine cordis attentione. De⁹
em̄ cui nō abscondit q̄cqd il-
licitū ppetrat: nō qrit vocē
acuitatē sz cordis puritatē
psallētib⁹ dignāter admi-
sceri āgeli solēt. Eaprop̄ at-
tēdite angelos cū statis ad
orādūz psallēdū: nimir mis-
si i misterij ppt nos q̄ here-
ditatē capim⁹ salutis et de-
uotionē nram ferūt i supna

referūtq; grām. A surpem⁹
igit officiū: quorū sortimur
cōfortiū. vt i ore ifantiū et la-
crētū pficiat laus. Vicim⁹
eis psallite deo nro psallite.
Atq; audiam⁹ eos vicif-
sim respōdētes. psallite re-
gi nro psallite. Laudē ergo
cū celi cātorib⁹ ducētes. vt
pote ciues scōz et domesti-
ci dei. psallite sapiēter. Hoc
em̄ bonū est. hoc suaue ē. tū
ppter releuādos vite pſen-
tis labores. q̄ vtiq; tolerabi-
liores nobis sūt exultātib⁹
i laudē dei. tū q; nihil ita p-
prie quēdā celest⁹ hitatiōis
repſentat statū: sicut alacri-
tas laudantiū deū. S̄ si q̄s
haberet oculos satis aper-
tos. videret q̄ cura q̄ve tri-
pudio iter sunt āgeli cātāt-
bus. ad sunt orantib⁹ insunt
meditātib⁹. supsunt q̄escēti-
bus: ordmantib⁹ et pcurāti-
bus pſunt. Agnoscut nimi-
rum supne potestates cōci-
ues suos. et p his q̄ heredi-
tatē capiūt salutis: sollicite
cōgaudent/ cōfortāt/ instru-
unt/ p̄gūt/ puidētes om-
nib⁹ oīa in oib⁹. Unde vos
monēo dilectissimi pure se-
per ac strenue diuinis inter
esse laudib⁹. Strenue q̄des

vt sicut reuerēter ita ⁊ viri-
liter ⁊ alacriter dñs assista-
tis. nō pigri. non somnolēti
nō oscitantes. nō parcentes
voci⁹. nō pcedentes ver-
ba dimidia. nō integra tran-
siliētes. non fractis ⁊ remis-
sis voci⁹ muliebze quiddā
balba de nare sonantes: sed
virili vt dignū est sonitu et
affectu voces sacri spūs de-
promentes. Pure vero: vt
nil aliud duz psallitis q̄ q̄
psallitis cogitetis. Nec so-
las dico vitādas. cogitatio-
nes vanas et ociosas immo
vitāde sunt ⁊ ille quas offi-
ciales fratres p cōi necessi-
tate q̄si necessario frequen-
ter admittēte cōpelluntur.
S; nec illa q̄dem pfecto re-
cipere psuluerim: que forte
paulo añ in clauistro sedētes
in sacris codicib⁹ legeratis
Salubria q̄dē sunt: s; muni-
me illa salubriter iter psallē-
dum renoluitis. Spūs enī
sanct⁹ illa hora gratū nō re-
cipit q̄cqd aliud q̄d non de-
bet (neglecto eo q̄d debet)
offertur. Hec bernardus.

Conatio deuota ad virgi-
nem mariam.

O Altitudo diuinitati sapiē-
tie ⁊ sciētie dei virgo ma-
ria/ pgo dei mat bñdicta. Quā
queso leticiā ⁊ cordis iubilatio-
nē habere potuisti qñ ex p̄gina
li tuotero deū peperistis hoīez
nobisq; seruulis tuis taz nobile
pign⁹/ tāq; p̄ciosum iocale effu-
disi dñm iesū xp̄s. O singularit̄
decorū/ p̄ceiū ac delicatū corp⁹
hūilis p̄ginis. O q̄ remissa de-
coraq; facies. O colūbini oculi. O
aspect⁹ supra q̄ exprimi possit
dulcissim⁹/ mitissim⁹/ māsuētissi-
mus. O decora ac rubētia labia
q̄ dulcissimū paruulū iesū tā fre-
quēter osculari meruerūt. O fla-
uī ac deaurati capilli. O dētes nī-
uet/ colūq; eburneum. Et cū hec
oīa tua scrissima mēbra int⁹ ⁊ fo-
ris ad rectā lineā/ equalē mēsu-
rā/ ac p̄fēcissimū dec⁹ formata
sit: tua tñ cā dētia ybera p̄ginea
q̄bus dei filiū lex cogitabili cari-
tatē dulce dine lactasti suauiorē
delicatiozēq; nobis reddidit sapo-
rē/ qm̄ ex ip̄is nobis est reddita
vita p̄ditaz ex eis. p̄cedit suauis
dulcor/ suauissimāq; medela: yn-
de egroti q̄q; sanāt. Et ei hec ve-
raciter brā nimis ac sup oēs bñ-
dicta dignoscit: de qua felix illū
p̄dicatur eulogiū: bñs v̄ter q̄